

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120268692
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120268692.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou, v spore žalobcu: Passerati, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24 010 01 Žilina, IČO: 52309304, zastúpený ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 36864455 proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO 31 595 zastúpený Mgr. Félixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 188,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 188,- eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 188,- eur od 1.8.2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 24.3.2020 sa žalobca domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu podľa zákona č. 307/2016 Z. z., ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 188,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 188,- eur od 1.8.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 10.5.2019 došlo v R. H. N. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. TOYOTA RAV 4, EČV T. XXX G., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený A. E., bytom S. X (ďalej len „poškodený“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla KIA Sorento, EČV T. XXX D. v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. XXXXXXXXXX.. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 27/2019 zo dňa 24.6.2019, na základe ktorej žaloba prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. Toyota Auris, EČV T. D., v čase od 24.6.2019 do 1.7.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 1.7.2019, splatnú dňa 1.7.2019 na sumu 406,- eur . Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 24.6.2019 do 1.7.2019, t. j. 8 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 47,- eur . V sume 406,- eur s je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur . Poškodený zároveň dňa 1.7.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti zo dňa 10.5.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 406,- eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 1.7.2019. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 18.7.2019 zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa 16.7.2019 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 18.7.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 218,- eur. Krátenie poistného plnenia bolo odôvodnené

vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla bez bližšieho zdôvodnenia, a to v rozsahu 4 dni. Náklady vo výške 406,- eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedenú dobu vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Dňa 16.7.2019 bolo skončené prešetrovanie poisťnej udalosti. So zvyškom poisťného plnenia je žalovaný v omeškaní od 1.8.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie. Žalobca tak považoval takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Žalovaný nárok vo výške 188,- eur spočíva v rozdielne sumy vo výške 406,- eur uvedenej na faktúre č. XXXXXXXX za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poisťného plnenia vo výške 218,- eur.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu spis. zn. 13Up/606/2020 dňa 14.4.2020.

4. Žalovaný podal na Okresnom súde Banská Bystrica proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom okrem skutočností týkajúcich sa uplatnenia nároku zo strany žalobcu uvedených v žalobe, uviedol ďalej, že tento neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neexistuje vo svojom účtovníctve. Žalovaný v prvom rade k samotnému nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom Náhradného vozidla uviedol, že Žalobca neuvádza, o aké zákonné ustanovenia opiera svoj nárok, teda ho nijakým spôsobom nekonkretizuje. V tejto súvislosti uviedol, že tento nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov ani zo zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Má za to, že Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitímácie na strane Žalovaného. Zároveň má za to, že Žalobca nie je vo vedenom konaní aktívne vecne legitímovaný. Z uvádzaného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne potvrdzujú aj dôkazy predkladané Žalobcom) vyplýva, že Poškodený mal voči Žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej Faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že Poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom Žalobcu. Uvedené preukazuje Žalobcom predložená Faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve Poškodený a nie Žalovaný. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka vyplýva, že nakoľko Poškodený predstavoval dlžníka Žalobcu, nemohol so Žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky Poškodeného na Žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku Žalobcu pred jej cesiou Poškodený Žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku Poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej Faktúry predstavuje práve pohľadávku Žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi Poškodeným ako postupcom a Žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky Žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade Faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v Žalobcom predloženej zmluve o postúpení pohľadávky. Vychádzajúc zo Žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok Poškodeného a Žalobcu. Ak teda Poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči Žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na Žalobcu a kauzálna Žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči Poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne Žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že Žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitímovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom konaní. Žalovaný poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008. V ďalšej časti žalovaný uviedol, že Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že Poškodený bol Náhradné vozidlo nútený užívať. V Čestnom prehlásení Poškodeného zo dňa 1.7.2019 (ďalej len „Čestné prehlásenie“) síce Poškodený uviedol, že mal od Žalobcu zapožičané Náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poisťnej udalosti v autoservise až do doručenia krycieho listu a nedisponoval žiadnym iným vhodným motorovým vozidlom, a prenájom Náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný, avšak tento dôvod nebol žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný (nehovoriac už o jeho preukázaní), preto ho žalovaný považuje za zjavne účelový. Navyše autoservis nie je žiadnym spôsobom oprávnený zadržiavať už opravené motorové vozidlo poškodeného (ako predmet jeho vlastníckeho práva), resp. podmieňovať jeho vydanie poškodenému uhradením poisťného plnenia zo strany poisťovne z dôvodu opravy (napokon

aj faktúra vystavená autoservisom má lehotu splatnosti). Zároveň uviedol, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný aj v časti uplatňovaných úrokov z omeškania, v tejto súvislosti poukázal na závery uvedené v rozhodnutí NS SR z 22.11.2018 sp.zn. 3Cdo145/2017. Z vyššie uvádzaných dôvodov má za to, že uplatnené nároky Žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

5. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním, ktorým súčasne navrhol pokračovanie v konaní podľa ust. § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z., na súde príslušnom podľa § 19 písm. b) CSP, teda na Okresnom súde Žilina.

6. V samotnom vyjadrení k odporu žalobca uviedol, že podaný odpor považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. K právnemu základu uplatneného nároku, vecnej legitímácii strán sporu a k vzniku škody uviedol, že odvodzuje existenciu svojej aktívnej legitímácie v predmetnom spore od ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmiennečne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že Občiansky zákonník alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. Žalobca faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 1.7.2019 uplatnil za prenájom vozidla zn. Toyota Auris podľa Zmluvy o nájme motorového vozidla č.27/2019 sumu vo výške 406,- eur s voči poškodenému. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 1.7.2019, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Na túto skutočnosť poukazuje aj zásada, že zlomyseľne koná ten, kto žiada niečo, čo musí hneď vrátiť (dolo agit, qui petit, quod statim redditurus est); v rovine procesného práva to znamená, že nikto sa nemôže s úspechom domáhať žalobou plnenia, ktoré by zároveň po splnení musel vrátiť, pretože dlžníkovi prislúcha zodpovedajúci vzájomný nárok. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké ako v prípade platenia. K tejto problematike žalobca poukazoval aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave spis. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018, v zmysle ktorého úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky. Ďalej žalobca uviedol, že nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. Nárok na náhradu peňaznej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z.. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka. Z dikcie ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). Podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Vzhľadom na uvedené je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia. K nutnosti prenájmu náhradného vozidla poukázal na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečením svojich pracovných potrieb. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. K účelnej dobe prenájmu uviedol, že žalovaný rozporuje skutočnosť, že vozidlo poškodeného muselo

zotrvať v autoservise až do vystavenia krycieho listu. V prípade opravy poškodeného vozidla je jedným z pojmových znakov odplatnosť tohto záväzkového vzťahu. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným Nakoľko je bežnou praxou autoservisov vydať opravené motorové vozidlo poškodenému až po vydaní krycieho listu, resp. po poskytnutí poistného plnenia poisťovňou, je dĺžka prenájmu náhradného vozidla v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu, ako tomu bolo v danom prípade. Z predloženého čestného prehlásenia poškodeného ako aj z potvrdenia autoservisu vyplýva, že opravené vozidlo bolo odovzdané poškodenému bezodkladne po doručení krycieho listu poisťovňou dňa 1.7.2019. K namietanému úroku z omeškania žalobca uviedol, že žalovaný nesplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP. Šetrení poistnej udalosti bolo ukončené dňa 16.7.2019, žalobcovi však neboli riadne a náležite vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie. V dôsledku nesplnenia tejto povinnosti je s poukazom na ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP povinný zaplatiť aj úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 OZ. Zároveň bol toho názoru, že ukončenie prešetrovania poistnej udalosti v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP ho nezbaňuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 Zákona o PZP.

7. Podaním odporu došlo zo zákona podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu a keďže žalobca v zákonnej lehote navrhol podľa ust. § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP, Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú sporovú vec Okresnému súdu Žilina (ďalej len „súd“) ako súdu príslušnému na jej prejednanie podľa CSP.

8. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k odporu na výzvu súdu ďalej písomne nevyjadril.

9. Na pojednávanie vytyčené na deň 3.11.2021 sa práv. zástupca žalovaného nedostavil, svoju neprítomnosť a neprítomnosť žalovaného písomne ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 2.11.2021 vzhľadom na pretrvávajúcu mimoriadnu situáciu (bez ohľadu na ukončenie núdzového stavu) v súvislosti s ohrozením verejného zdravia z dôvodu ochorenia Covid-19, zároveň súhlasil s vykonaním pojednávania v neprítomnosti súčasne uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, pričom navrhol aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

10. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní vzhľadom na neprítomnosť žalovaného navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP. Súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ust. § 274 CSP pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, súd preto s poukazom na ust. § 180 CSP pojednával aj v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

11. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na v písomných podaniach uvedenej skutkovej a právnej argumentácii v spore.

12. Súd považoval za medzi stranami sporu nesporné skutkové tvrdenie žalobcu (§ 151 ods. 1 CSP), z ktorého zároveň vychádzal pri svojom rozhodnutí v prejednávanom spore (§ 186 ods. 2 CSP), keďže nemal dôvodné pochybnosti o jeho pravdivosti, že dňa 10.5.2019 došlo v Tepličke nad Váhom k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na osobnom motorovom vozidle zn. TOYOTA RAV 4, EČV T., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený A. E.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla zn. KIA Sorento EČV T., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného.

13. Ďalej na základe žalobcom produkovaných listinných dôkazov dospel k nasledujúcim skutkovým zisteniam.

14. Dňa 24.6.2019 uzavrel žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca Zmluvu o nájme č. 27/2019 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 11spisu), ktorej predmetom bol nájom osobného motorového vozidla zn. Toyota Auris, EČV T. XXX HU a to na dobu od 24.6.2019 do 1.7.2019. Ďalej bolo v zmluve dojednané denné zmluvné nájomné vo výške 47,- eur .

15. Podľa Protokolu o prenájme náhradného vozidla (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 10 spisu) bolo osobné motorové vozidlo zn. Toyota Auris, EČV T. XXX D. žalobcom odovzdané a poškodeným prevzaté dňa 24.6.2019 a poškodeným odovzdané a žalobcom prevzaté dňa 1.7.2019. Zároveň v tomto protokole bol ako držiteľ poškodeného osobného motorového vozidla zn. Toyota Rav 4, EČV T. XXX G. (poškodenie: ľavá zadná časť vozidla) označený poškodený A. E. . Na protokole sa nachádza poznámka, že prenájom náhradného vozidla bude hradený z povinného zmluvného poistenia vinníka.

16. Dňa 1.7.2019 vystavil žalobca faktúru č. XXXXXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 12 spisu), ktorou so splatnosťou dňa 1.7.2019 fakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 27/2019 zn. Toyota Auris, EČV T. XXX D. za obdobie od 24.6.2019 do 1.7.2019, t. j. za 8 dní sumu 376,- eur a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,- eur ; teda spolu na úhradu sumu 406,- eur.

17. Dňa 1.7.2019 uzavreli žalobca ako postupník a poškodený ako postupca Zmluvu o postúpení pohľadávky (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 13 spisu), v ktorej poškodený deklaroval, že má peňažnú pohľadávku voči žalovanému, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom zn. KIA Sorento, EČV T. XXX D. vo výške 406,- eur z titulu jeho nároku voči žalovanému podľa ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z. z., pričom ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 10.5.2019 na vozidle zn. Toyota Rav 4, EČV T. XXX G. (bod 1 zmluvy). Poškodený ako postupca touto zmluvou ďalej s poukázaním na § 524 OZ postupoval žalobcovi pohľadávku uvedenú v bode 1 zmluvy a žalobca sa zaviazal uhradiť poškodenému za postúpenie pohľadávky odplatu podľa bodu 4 a 5 zmluvy (bod 2 zmluvy). Podľa bodu 3 zmluvy poškodený súčasne postúpil s postúpenou pohľadávkou žalobcovi aj všetko príslušenstvo a všetky práva súvisiace s postupovanou pohľadávkou. Ďalej sa zmluvné strany dohodli, že o postúpení pohľadávky bude žalovaného informovať poškodený a to tak, že žalobca v jeho mene doručí oznámenie poškodeného o postúpení pohľadávky žalovanému. Poškodený bol povinný odovzdať žalobcovi ním podpísané oznámenie o postúpení pohľadávky (príloha zmluvy) spolu s touto zmluvou v dvoch originálnych vyhotoveniach. V bode 4 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1 zmluvy je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 406,-eur , ktorá zodpovedá faktúre č. XXXXXXXX vystavenej žalobcom ako prenajímateľom poškodenému ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. Toyota Auris, EČV T. XXX D.. V bode 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude postupovanú pohľadávku podľa bodu 1 zmluvy vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

18. Dňa 1.7.2019 poškodený podpísal čestné prehlásenie (dôkaz produkovaný žalobcom na č. 15 spisu), že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo zn. Toyota Auris, EČV T. XXX D. po dobu od 24.6.20019 do 1.7.2019 z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 8013999681 zo dňa 10.5.2019 v autoservise až do doručenia krycieho listu. Zároveň poškodený prehlásil, že po dobu opravy jeho vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný.

19. Z potvrdenia spoločnosti AT, a.s., autorizovaný servis vozidiel Toyota, so sídlom Žilina (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 55 spisu) vyplýva, že poškodené vozidlo zn. Toyota Rav 4, EČV T. XXX G. držiteľa A. E. bolo po poistnej udalosti zo dňa 10.5.2019 prevzaté do ich servisu za účelom opravy dňa 24.6.2019. Po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne - žalovaného bolo poškodené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi dňa 1.7.2019.

20. Listom zo dňa 1.7.2019 adresovaným žalovanému (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 14 spisu) poškodený oznamoval žalovanému, že dňa 1.7.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie (náhradu škody) vyplývajúce z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 406,- eur spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu, čím jeho pohľadávka prešla na žalobcu a týmto listom tak zároveň žalovaného požiadal o jej plnenie na ďalej špecifikovaný bankový účet.

21. Listom zo dňa 1.7.2019 adresovaným žalovanému (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 16 spisu) žalobca s odkazom na uzavretú zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 1.7.2019 medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom požiadal žalovaného v zmysle ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o úhradu žalovanej pohľadávky v sume 406,- eur na špecifikovaný bankový účet.

22. Žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 19.7.2019 adresovanom žalobcovi (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 17 spisu) oznamoval žalobcovi, že dňa 16.7.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého v prílohe predkladá výpočet výšky plnenia a poistné plnenie s odkazom na ust. §797 ods. 3 OZ a na základe predložených dokladov poukazuje na účet žalobcu v sumu 218,- eur. Vo vyjadrení likvidátora k osobitostiam likvidácie, ktoré je súčasťou oznámenia je uvedené: Z fakturovanej doby prenájmu náhradného vozidla: 8 dní, boli priznané 4 dni. Priznané skutočné náklady na zapožičanie motorového vozidla počas nevyhnutnej opravy vlastného vozidla. V prílohe k oznámeniu o poistnom plnení, výpočet výšky plnenia je uvedený, : náklady na použité náhradného vozidla 406,- eur, neprímerané náklady na náhradné vozidlo (bez poplatku za pristavenie) -188,- eur, spolu priznané 218,- eur.

23. Podľa detailu pohybu na bankovom účte označenom v liste zo dňa 1.7.2019 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 18 spisu) bola na tento účet pripísaná dňa 18.7.2019 suma 218,- eur.

24. Podľa ust. § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

25. Podľa ust. § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

26. Podľa ust. § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

27. Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

28. Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ v znení zákona č. 526/2002 Z. z. účinnom od 01.01.2003, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

29. Podľa ust. § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

30. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

31. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

32. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZPZP“) účinného od 01.01.2002, tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).

33. Podľa ust. § 2 písm. d), f) a g) ZPZP v znení zákona č. 39/2015 Z. z. účinnom od 01.04.2015, na účely tohto zákona sa rozumie d) poisťovateľom poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky na základe osobitného predpisu, [4) Zákon č. 39/2015 Z. z.] f) poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti a g) poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

34. Podľa ust. § 4 ods. 1 ZPZP účinného od 01.01.2002, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

35. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) ZPZP účinného od 01.01.2002, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

36. Podľa ust. § 4 ods. 4 ZPZP v znení zákona č. 110/2007 Z. z. účinnom od 01.04.2007, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

37. Podľa ust. § 15 ods. 1 ZPZP účinného od 01.01.2002, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi [20) § 823 Občianskeho zákonníka] a je povinný tento nárok preukázať. [21) § 799 Občianskeho zákonníka].

38. Čo sa týka právnej kvalifikácie žalobcom žalobou uplatneného nároku voči žalovanému, súd tento právne kvalifikoval ako nárok vyplývajúci z práva poškodeného podľa cit. ust. § 15 ods. 1 ZPZP uplatniť nárok na náhradu škody vzniknutej mu v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla priamo proti poisťovateľovi, ktorý nárok na žalobcu mal prejsť z poškodeného postúpením podľa cit. ust. § 524 OZ. Cit. ust. § 15 ods. 1 ZPZP tak konštruuje na rozdiel od ust. § 823 OZ priamy nárok poškodeného [§ 2 ods. 2 písm. g) ZPZP] proti poisťovateľovi [§ 2 ods. 2 písm. d) ZPZP] na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá poistený [§ 2 ods. 2 písm. f) ZPZP]. Podmienkou pre úspešné uplatnenie tohto nároku je jeho preukázanie. Uplatnený nárok žalobcu vo výške 188,-eur spočíva v rozdiel sumy vo výške 406,- € uvedenej vo faktúre XXXXXXXX za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme a z poskytnutého poistného plnenia žalovaným vo výške 218,- eur.

39. Súd vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby ustálil, že v danom prípade zodpovednosť za škodu treba posudzovať v zmysle cit. ust. § 427 ods. 2 v spojení s ods. 1 OZ, teda ako zodpovednosť prevádzateľa (prevádzkovateľa) osobného motorového vozidla zn. KIA Sorento, EČV T., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda poškodenému. U zodpovednosti za škodu podľa cit. ust. § 427 ods. 2 OZ ide o zodpovednosť objektívnu, teda na vznik tejto zodpovednosti sa nevyžaduje zavinené konanie. Tejto zodpovednosti sa nemožno podľa cit. ust. § 428 OZ zbaviť (liberovať) s výnimkou prípadu, keď škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke a súčasne, ak prevádzateľ preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho

požadovať. Základom pre splnenie povinnosti poisťovateľa plniť je tá okolnosť, že poistený zodpovedá poškodenému za škodu podľa príslušných právnych predpisov (§ 420 a nasl. Obč. zákonníka). V tomto zmysle má poisťný právny vzťah výrazne akcesorický charakter, nakoľko závisí od existencie primárneho zodpovednostného vzťahu medzi poisteným škodcom a poškodeným. Závazok poisťovateľa nahradiť škodu poškodenému nie je záväzkom voči nemu, ale voči poistenému. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov podľa ust. § 427 Obč. zákonníka je prípad osobitnej zodpovednosti za škodu z toho dôvodu, že k jej podmienkam nepatrí porušenie právnej povinnosti (protiprávnosť) ani zavinenie (hoci prezumované), avšak existencia jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti musí byť v každom konkrétnom prípade skúmaná a pre priznanie zodpovednosti preukázaná, a to existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Hmotnoprávny vzťah medzi účastníkmi je ovplyvnený existenciou poisťného vzťahu vodiča (aj ako prevádzkovateľa) motorového vozidla ohľadne zodpovednosti za škodu a žalovaného.

40. Aktívna vecná legitímácia žalobcu bola preukázaná Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 1.7.2019. Zo zmluvy vyplýva postúpenie pohľadávky vo výške 406,- eur voči žalovanému, ktoré je odplatné za odplatu vo výške 406,- eur a ktorá zodpovedá faktúre č. XXXXXXXX. Zmluvou o postúpení pohľadávky poškodený ako postupca postúpil žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou a to z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001. Predmetom zmluvy tak bola pohľadávka z titulu poisťného plnenia, ktorého súčasťou bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla. V zmluve o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítavajú. V danom prípade išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa tak žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie. Je teda daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v predmetnom konaní.

41. Občiansky zákonník pri východiskovom princípe všeobecnej prevoditeľnosti práva zo záväzkových právnych vzťahov (§ 524 Občianskeho zákonníka) stanovuje prípady, kedy postúpiť pohľadávku nemožno. Zákonodarca pojmom pohľadávky vymedzuje právo veriteľa na plnenie, ktorému na druhej strane zodpovedá u dlžníka povinnosť plnenia alebo dlh, resp. záväzok. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky je vždy, že musí ísť o pohľadávku určitú, identifikovateľnú a existujúcu.

42. Zmluvou o postúpení pohľadávky môže byť postúpená i podmiennečne existujúca budúca pohľadávka, a to na náhradu škody, taktiež práva, pričom najčastejšie ide o právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky. Povaha pohľadávky ju umožňuje postúpiť (§ 524 Občianskeho zákonníka). K tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 33 Cdo 4658/2009 zo dňa 29.02.2012: „Je nepochybné, že predmetom občianskoprávných vzťahov môžu byť mimo vecí (§ 118 ods. 1 OZ) taktiež práva, pričom najčastejšie ide o právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky. Povaha pohľadávky ju umožňuje postúpiť (§ 524 OZ). Súdna prax (porov. uznesenie Najvyššieho súdu z 19. júla 2006, spis. zn. 29 Odo 1435/2005) aj právna teória sú zajedno v tom, že predmetom postúpenia môže byť pohľadávka budúca, t. j. taká, ktorá v čase uzavretia postupnej zmluvy ešte neexistuje a má vzniknúť až v budúcnosti; okamih postúpenia budúcej pohľadávky je potom totožný s okamihom, keď pohľadávka vznikne. K postúpeniu je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná, aj pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky“.

43. Započítanie (kompenzácia) je zánik vzájomne sa kryúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu (najčastejšie peniaze), ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu, prípadne i proti vôli druhého účastníka urobí prejav smerujúci k započítaniu. Musí však ísť o pohľadávky spôsobilé na započítanie (započítateľné), t. j. také, ktorých započítanie nie je vylúčené dohodou účastníkov alebo zákonom. Vo svojej podstate ide o formu bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. To umožňuje ušetriť dvojaké splnenie vzájomných pohľadávok a navzájom zjednodušiť majetkové vzťahy medzi účastníkmi, a to aj v prípadnom súdnom konaní, ak dôjde medzi nimi k sporu. Význam započítania spočíva najmä v úspore nákladov, ktoré by inak obidvaja účastníci museli vynaložiť pri uskutočnení vzájomného plnenia. Okrem toho má jednostranné započítanie dôležitý význam pri zabezpečení veriteľa, lebo umožňuje dlžníkovi, ktorý je súčasne veriteľom vyhnúť sa riziku, že po splnení jeho záväzku druhý účastník jeho vzájomnú pohľadávku neuspokojí. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli ako pohľadávky spôsobilé na započítanie a nie až od kompenzačného prejavu, resp. od doby, keď takýto prejav došiel druhej strane. Právne účinky (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie, a to, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, ide o plnenie rovnakého

druhu, pohľadávky sú spôsobilé na započítanie a bol urobený prejav smerujúci k započítaniu. Občiansky zákonník upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním, a to: a) započítanie jednostranným právnym úkonom, b) započítanie dohodou. V danej veci nepochybne došlo k zániku záväzku započítaním na podklade dohody uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným 1.7.2019 v Zmluve o postúpení pohľadávky. V dôsledku dohody o započítaní vzájomných pohľadávok sa poškodený dostal do rovnakej situácie, ako keby svoj dlh zaplatil, keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia.

44. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa cit. ust. § 427 ods. 2 OZ je tak spôsobená škoda a príčinná súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a spôsobenou škodou.

45. Škodou je z teoreticko-právneho hľadiska nutné rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznáva sa skutočná škoda a ušlý zisk. V danom prípade bol zjavne uplatnený nárok na náhradu skutočnej škody, ktorá mala zodpovedať poškodeným účelne vynaloženým nákladom za nutné užívanie náhradného motorového vozidla zn. Toyota Auris, EČV T. . Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Z ceny poškodenej veci po jej poškodení sa vychádza aj podľa cit. ust. § 443 OZ. Tento rozdiel v hodnote majetku treba nahradiť či už peňažným plnením, alebo uvedením veci do predošlého stavu. Skutočnú škodu však nemožno obmedziť len na škodu spôsobenú na veciach. Skutočnou škodou je aj ujma, ktorá vznikla poškodenému tým, že bol nútený vynaložiť náklady na zaobstaranie si náhradných pôžitkov v čase, kedy nemohol dočasne poškodenú vec (t. j. do vykonania jej opravy) v dôsledku škodovej udalosti užívať, ako tomu malo byť aj v prejednávanej veci.

46. Žalobca preukázal nájomnou zmluvou výšku nájomného za používanie porovnateľného typu s poškodeným vozidlom, ktorá medzi stranami ani nebola sporná. Poškodený si porovnateľné náhradné vozidlo prenajal rozumne, nemajúc povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku. V danej veci je nepochybné, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej škodcom, t.j. poisťovňou žalovanou, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Žalobca v konaní preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za požičanie motorového vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Žalobca preukázal listinnými dôkazmi, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté motorové vozidlo od 24.6.2019 do 1.7.2019, kedy mu bolo po jeho oprave z autoservisu vydané, t.j. 8 dní a za uvedené časové obdobie zaplatil ako nájomca prenajímateľovi sumu 406,- eur z titulu dojednaného nájomného, vrátane poplatku za pristavenie motorového vozidla, ktorý poplatok tak tvorí súčasť skutočnej škody, ktoré boli poškodeným nutne vynaložené a boli vynaložené aj účelne, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas jeho opravy. Súd poukazuje na to, že poškodený nedokáže sám posúdiť náročnosť opravy a ani ovplyvniť dobu jej trvania a tvrdenie žalovaného v oznámení o poistnom plnení, že doba prenájmu mala trvať iba 4 dni, počas nevyhnutnej doby opravy vlastného motorového vozidla, je vzhľadom na faktickú nemožnosť používať vlastné motorové vozidlo počas opravy 8 dní irelevantné.

47. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

48. Pokiaľ žalovaný namietal tvrdenia žalobcu, nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie opaku. Nepostačuje iba samotné namietanie bez relevantného zdôvodnenia a preukázania. Pokiaľ žalovaný vzniesol takúto procesnú obranu, tak bolo jeho dôkaznou povinnosťou spoľahlivo tieto tvrdenia preukázať, čo však neučinil. Žalovaný nespochybnil, že poškodený v príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou užíval prenajaté motorové vozidlo, namietal dôvodnosť uplatneného nároku a bolo jeho procesnou povinnosťou okrem popretia skutkových tvrdení produkovať aj vlastné tvrdenia a ich preukázať.

49. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových zistení a úvah súdu, súd dospel k záveru, že je právne dôvodné priznať žalobcovi uplatnené peňažné plnenie vo výške 188,- eur a preto návrhu v časti istiny vyhovel.

50. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoje dlhy riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

51. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom od 1.2.2013) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

52. Keďže s postúpenou pohľadávkou prechádza aj príslušenstvo (§524 ods. 2, § §121 ods. 3 OZ), súd priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania v zmysle cit. ust. § 517 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. , a to odo dňa uplynutia 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie (§ 11 ods. 7 Zák.č. 381/2001 Z.z.). Šetrenie bolo ukončené dňa 16.7.2019, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 19.7.2019. Žalobcovi však neboli riadne a náležite vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie (§ 11 ods. 6 písm. b) Zák.č. 381/2001 Z.z.) o sumu 188,-eur, keďže v predmetnom oznámení sa uvádza len, že z fakturovanej doby prenájmu náhradného vozidla: 8 dní, boli priznané 4 dni. Priznané skutočné náklady na zapožičanie motorového vozidla počas nevyhnutnej opravy vlastného vozidla. V dôsledku nesplnenia uvedenej povinnosti je s poukazom na ust. § 11 ods. 8 Zák.č. 381/2001 Z.z. povinný zaplatiť aj úroky z omeškania podľa cit. ust. § 517 OZ. Keďže žalovaný dňa 16.7.2019 skončil prešetrenie poistnej udalosti bol povinný do 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie v plnej výške (do 31.7.2019), čo neučinil, preto od 1.8.2019 sa dostal do omeškania a od tohto obdobia prináleží žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške stanovenej v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

53. V tejto súvislosti poukazuje na právne závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudku č.k. 7Co 96/2020-134 zo dňa 21.10.2020 ohľadom úroku z omeškania v obdobnej veci, ktoré je možné aplikovať aj na prejednávajúcu vec a s ktorými sa tunajší súd v celom rozsahu stotožnil, v ktorých krajský súd uvádza, že ukončenie prešetrovania žalovaného, vykonané v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., ho nezavahuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 citovaného zákona na uplynutie 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. V danom prípade, keď si žalobca ako právny nástupca poškodeného priamo uplatnil právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. proti poisťovni, nie je namieste aplikovať ustanovenie § 11 ods. 7 tohto zákona po spojke alebo (t.j. druhá časť predmetného ustanovenia), pretože v tomto prípade je poisťovňa stranou sporu, a nie je dôvod jej preto doručovať ešte následne právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody. Uvedené platí pre prípady, ak by poisťovňa nebola stranou sporu a povinnosť plniť by jej vyplývala z právneho vzťahu k poisťovníkovi, ktorý bol stranou sporu. Nemožno sa stotožniť s takým výkladom ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z., že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa krátila plnenie uplatnené právnym nástupcom poškodeného, žalovaný splnil podmienky v zmysle § 11 ods. 6 písm. a/ predmetného zákona a v zmysle § 11 ods. 7 označeného zákona mu vzniká omeškanie s plnením priznaným v rozsahu skráteného plnenia až doručením právoplatného rozhodnutia súdu. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 citovaného zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezavahuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcim sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z.. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí odklonil od právneho názoru Najvyššieho súdu SR prezentovaného v rozsudku sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a navyše rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je jednotná. Opačné stanovisko zaujal dovolací súd v rozsudku sp. zn. 5Obo 19/2009 zo dňa 25.03.2009 a súd nemá vedomosť, že by v uvedenej otázke bolo prijaté zjednocujúce stanovisko.

54. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v celom rozsahu. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté v zmysle cit. ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).